

Rodolf Virchow

Escaient en aquest mes el centenari de la naixença de Rodolf Virchow, creiem oportú reproduir aquesta biografia anecdòtica, publicada pel "Dia Médico":

Rodolf Virchow, el gran metge i fisiòleg que bastí damunt bases fermes les teories de la patologia cel·lular i de l'anatomia patològica general, arribà a ésser un dels primers savis del món per obra i gràcia de l'amor d'una dona. No és aquest el primer cas d'un home il·lustre que assoleix la glòria i la fama per obra d'un instantiu sentimental. Es més, una bona companya dins la llar, capaç de convertir en satisfactòries les arideses del treball i d'actuar com a sedant en les incidències de la vida, fou sempre el motiu més bell, la circumstància més favorable per poder realitzar una obra sòlida.

La història de Virchow fou la següent: mal estudiant i amb escassa afició per la labor intel·lectual, coneix, als quinze anys, la filla del botànic Strasburger, professor de la Universitat de Polònia i un dels primers citòlegs del seu temps. Es matricula en els cursos privats de Strasburger i acut al Laboratori de Fitologia. Eren els temps en què la cèl·lula vegetal i la fisiologia botànica obrien el camí a la citologia animal. Per no desmerèixer als ulls de la seva promesa, alumna de l'Escola Normal, treballa Virchow tan intensament, que arriba a ésser el millor dels deixebles.

La seva afició no era acabar de catedràtic en un centre de segona ensenyança o de professor en un museu. En el seu intel·lecte el problema del món microscòpic s'havia encès com una lluminària. Ple d'illusos i exhaurida per a ell la fisiologia vegetal, passà a estudiar la vida humana a la Facultat de Ciències Mèdiques de Berlín.

L'amor exerceix el seu domini. La senyoreta Strasburger somia per al qui ha d'ésser el seu marit la glòria més alta i els horitzons més extensos. D'acord tots dos, Rodolf es matricula en la Facultat de Medicina.

Ell posseeix ja una preparació sòlida en alta Biologia; així, no és estrany que l'alumne nou pugui destacar-se, i tots els catedràtics admiren la preparació i la competència del jove Virchow. El 5 de juliol del 1855, als vint-i-tres anys d'edat, obté la investidura de Doctor en Medicina, i al cap de pocs mesos és nomenat metge de l'Hospital de la Charité, de Berlín.

En 1856, amb els professors Reinhardt i Bergmann, crea la "Revista de Medicina i Cirurgia"; i és en aquesta publicació que apareixen les seves monografies meravelloses, les quals són els carreus de l'edifici magnífic de l'Anatomia patològica científica.

Un d'aquests treballs porta el títol de "Teoria de les formes fonamentals de les malalties", i és traduït a sis idiomes quan no ha passat un any que ha sortit de la impremta.

En 1858 és nomenat catedràtic de la Universitat de Basilea; dicta dos cursos sobre Fisiologia, que són reunits en volums, i durant molt de temps han constituït el vademècum de la Fisiologia experimental contemporànea.

En 1861 és traslladat a la Facultat de Berlín, i la seva labor docent assoleix